

Ábrahám Erika

halva született

megnéztük nevet
adtunk neki elsirattuk
eltöprengtünk kopjafát
vagy keresztet kapjon a kert
félreeső sem együtt sem külön
nem látogatott szegletében
a meg nem éltet elhordjuk majd
testszerte nem műthető
helyeken meggyűlt bajokban

a fájás felé megyünk
végső soron egyesével
szájpadhoz tapadt igékkal
ütés nélkül meggyűlt vérrel
a bőr alatt magzat álmodja meg
nem születő mozdulatát este van
fűtőtest fémes kattánása valami
megpattan a hűlő anyag szívében

utólag tudható férfi volt-e

a Bak jegyében

belenyúlok a képbe
eltartom magamtól
félrefordított fejjel nézem
ahogy először nem fordulsz vissza
kelsz fel mellőlem kelletlenül
ásítasz bele az illanóba

valós időben nincs gyógyulás
legyen elég
korhol a tökéletes hang
kenődő percek zsír a kenyéren
pattan egy morzsaporcelán

tegnap még fel nyaka köré
mára elérhető magasságú száj
hol vannak a hiányzó centiméterek

szüzek

újhold legyen és elég ösztrogén
olyankor azt játszom szeretlek
ágyamon ülsz erektált fiúsellő
szép vagy szinte fele az egynek

elképzelem hogy múlttalanok vagyunk
még nem mozdult öl csípőd ritmusára
csak hogy a kék mértékét fokozzam
közben én sem gondolok senki másra

első szüzei vagyunk a megszokásnak
még lehetsz nekem mint tejnek a fehér
még új a hold mondogatom magamnak
még elhiszem végül és ennyit megér